

Adam Václav Michna z Otradovic ve světle písemných pramenů

(K možnostem dalšího výzkumu jeho životních osudů)

Josef Hrdlička

Postava Adama Václava Michny z Otradovic neunikla pozornosti žádného z regionálních historiků, kteří se ve svých pracích věnovali Jindřichovu Hradci v 17. století.¹ Jejich faktografii a interpretaci životních osudů jindřichohradeckého varhaníka poté do svých monografií přebírali badatelé zaměřující se na Michnovo dílo.² Regionální inspirace, završené Mukovou syntézou, přitom nebyly za poslední půl století o nové životopisné údaje nijak obohaceny. Společně s přetrvávající závislostí regionálních dějin na Teplého pracích a snad již mizejícím nezájmem o dějiny Jindřichova Hradce ve slavatovském období v tom sehrála důležitou roli i povaha pramenné základny, o níž se případný badatel může při svém výzkumu opřít. Jan Muk i František Teplý dokázali v obou jindřichohradeckých archivech nalézt až na nemnohé výjimky všechny písemné prameny, v nichž se jméno Adama Michny objevuje. Moderní badatel by však měl hranice jejich děl překročit a pokusit se životní osudy jindřichohradeckého varhaníka nazírat v širších souvislostech. Teprve poté bude moci do složité, ale jistě pestré mozaiky Michnova působení v Jindřichově Hradci umístit další písemné, ale třeba i hmotné či ikonografické prameny, jež sice jméno Adama Michny neobsahují, ale byly s jeho životem nerozlučně spjaty.

K dosud ne zcela objasněným otázkám patří základní Michnova životní data. Po alespoň přibližném určení dne druhého sňatku³ a stanovení data úmrtí⁴ čeká na zpřesnění datum jeho narození a prvního sňatku. Jak přitom vyplývá ze zápisu ve slavatovských kuchyňských účtech, se svou první manželkou Zuzanou Cimrnovou se Michna oženil mezi polovinou října 1633 a stejným obdobím v roce 1634, patrně snad o masopustu roku 1634.⁵

Druhou oblast, která čeká na důkladné objasnění, představuje „rodinný prostor“, z něhož Michna vzešel. Jedná se především o otázku dvou Michalů Michnů,

¹ Kromě stručné studie Jana ORTHA zejména TEPLÝ, František: *Dějiny města Jindřichova Hradce II/3*, Jindřichův Hradec 1934, s. 136–139. Nejobsáhleji MUK, Jan: *Adam Michna z Otradovic, básník a skladatel českého baroka*, Jindřichův Hradec b. d. [1941], zejména s. 7–36.

² Ještě před Mukovou syntézou TROLDA, Emil: *Neznámé skladby Adama Michny (Příspevek k dějinám české církevní hudby XVII. stol.)*, in: Sborník prací k padesátým narozeninám prof. Dra Zdeňka Nejedlého, Praha 1929, s. 69–72. Z ostatních poté TICHÁ, Zdeňka: *Adam Václav Michna z Otradovic*, Praha 1976, s. 66–72; ŠKARKA, Antonín: *Adam Michna z Otradovic. Básnické dílo*, Praha 1985, s. 7–11; SEHNAL, Jiří – ŠTUKAVEC, Libor (edd.): *Adam Michna z Otradovic, Česká mariánská muzika*, Praha 1989, s. 7–8; ČEJKA, Mirek: *Adam Michna z Otradovic. Básnické dílo. Texty písní 1647–1661*, Praha 1999, s. 527–528.

³ MUK, Jan: *Adam Michna z Otradovic*, s. 24. Čtvrtek 22. října 1671 byl ale datem sepsání žádosti o proplacení telete darovaného městskou radou Michnovi k svatbě a nemusel být dnem sňatku viz příloha XIII).

⁴ MIKULEC, Jiří: *Barokní náboženské bratrstva v Čechách*, Praha 2000, s. 77.

⁵ SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, RA Slavatů, inv. č. 182, sign. III A 1a, kart. 59. Vrchnost „Adamovi Michnovi na veselí“ darovala celkem 50 liber hovězího, 34 liber telecího a 24 liber skopového masa a 12 slepic. Uvedená suma viktualií byla v daném roce nejvyšší, jíž úředníci Viléma Slavaty přispěli na svatební veselí zámeckých služebníků nebo osob jinak spjatých se slavatovskou rezidencí.

postavení matky Doroty Fučíkové v městské obci i její vztah k zámeckému sídlu⁶ a také poměr Adama k Janu Michnovi, který rovněž studoval u jindřichohradeckých jezuitů v první polovině druhého desetiletí 17. století. K dalším tématům náleží otázka náboženského vyznání budoucího varhaníka⁷ či vazby rodiny ke šlechtickému dvoru posledního pána z Hradce a následně i nového pána jindřichohradeckého panství Viléma Slavaty. Společně s prameny městské provenience, především městskými knihami,⁸ mohou jako východisko posloužit i prameny uložené ve fondech Rodinný archiv pánů z Hradce a Velkostatek Jindřichův Hradec, které by blíže objasnilo působení Michala Michny jako zámeckého purkrabího.⁹ Výzkum všímající si uvedených otázek by neměl opomenout ani otázku výchovy a vzdělání, jehož se Michnovi dostalo v rodném městě či za jeho hranicemi.¹⁰

Třetí okruh otázek je spjat s „životním prostorem“ Adama Michny za jeho působení ve městě ve druhé a třetí čtvrtině 17. století. Dosavadní literatura si povšimla pouze jmen obou Michnových manželek, Zuzany Cimrmonové z Otradovic a Terezie Kateřiny Eppenaurové z Otradovic.¹¹ Raně novověkého člověka ale k osobám v jeho okolí poutaly ještě další typy sociálních kontaktů. Kromě jmen, postavení a osudů jeho příbuzných by bylo žádoucí pokusit se v Michnově případě o naplnění kategorií sousedství,¹² přátelství, kmotrovství¹³ či bratrství.¹⁴ Východisko k takto orienta-

⁶ O jejich vztahu vypovídá list jindřichohradeckého probošta Ondřeje Bartoloměje Fízírka z ledna 1633: „Adam Michna, varhaník a služebník kostela zdejšího, spolu s paní mateří svou Dorotou Fučíkovou“; SOA Třeboň, pracoviště J. Hradec, Velkostatek J. Hradec, inv. č. 3884, sign. III Ka 25, kart. 72 (viz příloha VI).

⁷ K náboženskému vývoji Jindřichova Hradce v prvních dvou desetiletích 17. století naposledy a se shrnutím starší literatury HRDLIČKA, Josef: *Konflikt jindřichohradeckých měšťanů s Vilémem Slavatou v pamětech Jiřtka ze Kře*, in: Jihočeský sborník historický 69–70, 2000–2001, s. 188–208. Na objasnění čeká rozpor vyplývající z Michnových studií na jezuitské koleji a účasti téhož (?) Adama Michny na obraně Jindřichova Hradce v letech českého stavovského povstání.

⁸ Zejména se jedná o radní manuály se zápisy z jednání městské rady v letech 1604–1618; SOkA Jindřichův Hradec, AM Jindřichův Hradec, inv. č. 98–100, sign. 199–201, kniha č. 29–31. Objasnění rodinných poměrů by mohla napomoci kniha kšaftů z let 1539–1616 uložená tamtéž, inv. č. 227, sign. 189, kniha č. 157. Využít je možné i pamětní knihu z let 1559–1622 nacházející se tamtéž, inv. č. 70, sign. 197, kniha č. 1.

⁹ SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, RA pánů z Hradce; tamtéž, Velkostatek Jindřichův Hradec. Naposledy obecně BŮŽEK, Václav – HRDLIČKA, Josef a kol.: *Dvory velmožů s erbem růže. Všední a sváteční dny posledních Rožmberků a pánů z Hradce*, Praha 1997; BŮŽEK, Václav (ed.): *Poslední páni z Hradce*, České Budějovice 1998 (= Opera historica 6).

¹⁰ K jezuitské koleji naposledy NOVOTNÝ, Miroslav: *Kolej Tovaryšstva Ježíšova v Jindřichově Hradci v letech 1594–1648*, in: *Minulost, současnost a budoucnost gymnazijního vzdělávání*, Semily 2000, s. 129–138. Adam Michna se zapsal roku 1611 do principie, kterou ale v následujícím roce opakoval. Až po třech letech, roku 1615, absolvoval gramatiku, o rok později syntax a v roce 1617 poetiku. Poslední rok nižšího pětiletého studia – rétoriku – již Michna v Jindřichově Hradci neabsolvoval. Katalog studentů je uložen v SOA Třeboň, pracoviště J. Hradec, Velkostatek J. Hradec, inv. č. 85, sign. III Kb (viz přílohy I, IV a V). Naposledy s ním pracovala TRACHTOVÁ, Alena: *Kolej Tovaryšstva Ježíšova v Jindřichově Hradci v první polovině sedmnáctého století. Příspěvek k dějinám jezuitského gymnázia v Jindřichově Hradci*, České Budějovice 2000 (diplomová práce, Historický ústav Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích).

¹¹ K obchodním aktivitám Cimrmonů naposledy MARKOVÁ, Markéta: *Móda a oděvní kultura na jindřichohradecké rezidenci pánů z Hradce a Slavatů (1550–1660)*, České Budějovice 1997 (diplomová práce, Historický ústav Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích), zejména s. 193.

¹² Citelně chybí historická topografie Jindřichova Hradce. Výběrově pouze TEPLÝ, František: *Domy města Jindř. Hradce*, Jindřichův Hradec b. d. [1918], pro Michnu zejména s. 59–60. Při zjišťování s kým soužil Michnův dům a s jakými lidmi se tedy pravidelně potkával, bude možné vycházet z knih koupí a prodejů nemovitostí. Pro vnitřní město, kde Michna vlastnil dům, jsou uloženy v SOkA Jindřichův Hradec, AM Jindřichův Hradec, inv. č. 151, 155, 156 a 160, sign. 163, 162, 166 a 172, kniha č. 81, 85, 85 a 90. Urbáře města z let 1613 a 1652–1654 se nacházejí v SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, RA Slavatů, inv. č. 184–185, kniha č. 27–28. K majetkovým poměrům také výtahy dlužníků kontribucí (SOkA Jindřichův Hradec, AM Jindřichův Hradec, inv. č. 139, sign. 275, kniha č. 70) a výpisy z berní ruly (tamtéž, inv. č. 140, sign. 273, kniha č. 71).

nému výzkumu by poskytla prosopografická analýza jindřichohradeckých měšťanů, doplněná případně o osoby pohybující se na jindřichohradecké zámecké rezidenci. Po jejím sestavení by bylo možné proniknout mezi jemnou síť vztahů, které k sobě poutaly jindřichohradecké měšťany i slavatovské služebníky v Michnově době.¹⁵ Některé aspekty Michnova podílu na společenském životě města jistě umožní analýza písemností jindřichohradeckých náboženských bratrstev¹⁶ a literátů.¹⁷

Čtvrtý okruh možných badatelských témat se vztahuje k Michnově tvorbě a jeho účasti na hudebním životě města, řádové koleje Tovaryšstva Ježíšova, františkánského kláštera i zámeckého sídla. Převážně účetní doklady o jeho působení na místě varhaníka proboštského kostela je možné nalézt v písemnostech jindřichohradeckého velkostatku,¹⁸ archivu města,¹⁹ Rodinného archivu Slavatů²⁰ a jindřichohradeckého proboštství.²¹ Pozornost by si zasloužila také Michnova účast na slavnostech pořádaných jindřichohradeckými jezuiti.²² Společně s každoročně se opakujícími slavnost-

¹³ Blíže kniha satebních smluv z let 1598–1731 uložena v SOkA Jindřichův Hradec, AM Jindřichův Hradec, inv. č. 222, sign. 178, kniha č. 152.

¹⁴ Pro objasnění významu uvedených sociálních kategorií poskytují mimořádnou příležitost osobní prameny, zejména korespondence a deníkové záznamy. Srov. HRDLIČKA, Josef: *Deníkové záznamy jindřichohradeckého měšťana Jiřka Pavlovského z počátku 17. století*, v tisku. V tomto směru na své využití čekají také diára jindřichohradeckých konšelů z let 1633, 1635, 1637, 1641, 1643, 1646, 1648, 1651, 1655, 1659, 1661, 1668 a 1671 (SOkA Jindřichův Hradec, AM Jindřichův Hradec, inv. č. 253–265, kniha č. 183–195) i hospodářské kalendáře s osobními zápisy některých slavatovských úředníků (SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, Hospodářské kalendáře). Pro Adama Michnu však takové prameny, ale například i korespondenci, zatím neznáme. Žádné jeho listy se nenacházejí ani tamtéž, Velkostatek Jindřichův Hradec, inv. č. 4235, sign. V AS 3a, kart. 318, kde je uložena korespondence mezi vrchnostenskými úředníky a měšťany.

¹⁵ Zajímavé východisko pro poznání vztahů slavatovské vrchnosti k Adamu Michnovi by mohly poskytnout účty jindřichohradeckého velkostatku, do nichž se pravidelně zapisovala vydání naturálií, jimiž vrchnost obdarovávala některé služebníky, duchovní či jindřichohradecké měšťany. Jednalo se zejména o dary ryb (rybní účty jsou uloženy tamtéž, inv. č. 4580, sign. VI R 16, kart. 697), piva (pivovarské účty se nacházejí tamtéž, inv. č. 4568, sign. VI R 4, kart. 609–610) a případně i dalších poživatin. Obdobný výzkum by bylo vhodné podniknout i v případě dochovaných městských účtů, citovaných v poznámce 18.

¹⁶ SÚA Praha, Náboženská bratrstva, inv. č. 554, sign. XV/16, kart. 111 (bratrstvo Neposkvrněného početí a Nanebevzetí Panny Marie) a inv. č. 556, sign. XV/18, kart. 112 (bratrstvo Zvěstování Panny Marie). Členská kniha bratrů a sester Arcibratrstva serafínského při kostele sv. Kateřiny, založená roku 1669, je uložena v SOkA Jindřichův Hradec, Sběrka rukopisů, inv. č. 2–1.

¹⁷ SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, Velkostatek Jindřichův Hradec, inv. č. 3879, sign. III Ka 20, kart. 69. Matrika členů je uložena tamtéž, Velkostatek Jindřichův Hradec, nesign.

¹⁸ Městské účty, souvisle dochované od roku 1672, jsou uloženy v SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, Velkostatek Jindřichův Hradec, inv. č. 4239, sign. V AS 7a, kart. 332–333. V účetních cedulích z roku 1671 je pouze jediná zmínka: „zaplaceno panu Adamovi Michnovi jeho dvouletní služby varhanické“. V účetních knihách vypovídají o hudební kultuře města oddíly „vydání služby“ se zápisy každoročních výdajů „služby varhanické“ Adamu Michnovi, dále trubači i hlásným. Ve zmíněném oddíle nebo na samostatném místě jsou uvedena „vydání choralistům“, jejichž jména je možné identifikovat z kvitancí, jimiž stvrzovali příjem služného. Pozornost bude nutné věnovat i oddílu „vydání rozličná a všelijaká“, kam správce obecních důchodů Jan František Svoboda zapisoval vydání spjatá s pořádáním každoročních slavností o Božím těle či při příjezdech vrchnosti do města. Vydání peněžních prostředků „varhaníkovi“ byla pravidelně zapisována i do důchodních účtů jindřichohradeckého panství. Jednalo se o oddíly „služby ofi-círům a čeládce zámecké“ nebo „deputátů a fundací duchovním lidem“; SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, Velkostatek Jindřichův Hradec, inv. č. 4585, sign. VI R 21, kart. 740–745. Tamtéž, inv. č. 3884, sign. III Ka 25, kart. 72 je uložena složka věnovaná varhaníkům proboštského kostela.

¹⁹ SOkA Jindřichův Hradec, AM Jindřichův Hradec, inv. č. 746, sign. II-C-2, kart. 12. Zlomkovitě dochované důchodní účty města z let 1620 a 1628/1629 se nacházejí tamtéž, inv. č. 2839, kniha č. 669, a inv. č. 2843, kniha č. 672. Ostatní městské účty, zejména obilní, rybní či kontribuční, z doby Michnova působení, mají místo tamtéž, inv. č. 2833–2850, knihy č. 663–679.

²⁰ SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, RA Slavatů, inv. č. 147, sign. III G 5a, kart. 31.

²¹ SOkA Jindřichův Hradec, Proboštský úřad Jindřichův Hradec, inv. č. 144, sign. 2–3, kart. 11.

²² Mimořádným a dosud ne zcela vytěženým pramenem je kronika jezuitské koleje z let 1592–1752 uložena v SOA Třeboň, pracoviště J. Hradec, Velkostatek J. Hradec, inv. č. 84, sign. III Kb (viz přflohly II a III).

mi byla hudba součástí i mimořádných festivit, pořádaných při výjimečných událostech, při nichž se propojovalo městské, církevní a zámecké prostředí.²³ Ve druhé a třetí čtvrtině 17. století představovala hudba součást i pravidelně se opakujících zámeckých svátků, vázaných nejčastěji na pobyty vrchnosti na hlavním venkovském sídle či spjatých s církevními svátky a rodovými slavnostmi.²⁴ Zatímco o výtvarné kultuře jindřichohradecké slavatovské rezidence je již něco známo,²⁵ hudební kultuře se takové pozornosti dosud nedostalo.²⁶ Bádání, jež by využilo slavatovskou korespondenci, by také mohlo odhalit význam vídeňských pobytů Slavatů pro hudební život jejich rezidence a případně i další cesty, po nichž se šířila hudební kultura do Jindřichova Hradce a které mohly mít vliv i na Michnovu tvorbu.²⁷

Pátým tématem je přijímání a další život Michnova díla v Jindřichově Hradci. Pozornost by si zasloužilo rovněž fungování jeho nadace, jíž se snažil pro budoucí časy zanechat paměť na své působení na místě jindřichohradeckého varhaníka.²⁸

²³ Srov. BITNAR, Vilém: *Staroboleslavské palladium v Jindřichově Hradci. O mariánské písni Michny z Otradovic*, in: *Věstník staroboleslavský* 8, 1937, s. 14–16.

²⁴ Informace o nich obsahují zejména důchodní účty jindřichohradeckého panství nacházející se v SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, Velkostatek Jindřichův Hradec, inv. č. 4585, sign. VI R 21, kart. 740–745. Nejvíce informací může poskytnout oddíl „deputátů a fundací duchovním lidem“, kde se kromě vydání peněžních prostředků „varhaníkovi“ zapisovaly výdaje za zpívání na zámku (například „choralístům od zpívání“) při různých příležitostech. Pozornosti by neměl uniknout oddíl „vydání peněz k potřebám, na rozkaz a za příčinou Jeho Excellence pána, pana a vladaře domu hradeckého“ se zápisy typu „vydání muzikantům, kteří při comedii muzicírovali“ nebo „vydání kejklřům masopustním, kteří na zámku hráli“ a podobně.

²⁵ NOVÁK, Josef: *Slavatové a umění výtvarné*, in: *Památky archeologické* 29, 1917, s. 17–36.

²⁶ Rodinný archiv Slavatů k tomu nabízí dostatečné množství písemných pramenů. Srov. zejména deset konceptářů Viléma Slavaty z let 1622–1650 (SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, RA Slavatů, inv. č. 98–107, kniha č. 15–24), kde se nachází jeho korespondence adresovaná slavatovským úředníkům a příslušníkům stavovské obce. Jedná se o jedinečný pramen, v němž se zrcadlí společně s dalšími tématy i život slavatovského dominia a poddanského rezidenčního města ve druhé čtvrtině 17. století. Obdobný kopiář z let 1627–1631 s několika pozdějšími přípisy se dochoval i pro jeho syna Adama Pavla Slavatu (tamtéž, inv. č. 108, kniha č. 25). Korespondence Viléma Slavaty (1572–1652) je uložena tamtéž, inv. č. 111, sign. III A 2b, kart. 15–16; inv. č. 121, sign. III A 4b, kart. 19. Pro jeho manželku Lucii Otýlii Slavatovou z Hradce (1582–1633) tamtéž, inv. č. 126, sign. III B 2a, kart. 22. Z druhé generace jindřichohradeckých Slavatů se nejvíce pramenů dochovalo pro Adama Pavla (1604–1657). Jeho rodinná korespondence se nachází tamtéž, inv. č. 130, sign. III C 2a, kart. 23–25; jeho ostatní korespondence je uložena tamtéž, inv. č. 131, sign. III C Sb, kart. 25–27. Bohaté prameny jsou uloženy v pozůstalosti příslušníků třetí a poslední generace jindřichohradeckých Slavatů. Osobní doklady Ferdinanda Viléma Slavaty (1630–1673) jsou umístěny tamtéž, inv. č. 143, sign. III G 1a, kart. 29–30; jeho korespondence má místo tamtéž, inv. č. 144, sign. III G 2a, kart. 30. Osobní doklady Jana Jiřího Jáchyma Slavaty (1637–1689) se nacházejí tamtéž, inv. č. 149, sign. III J 1a, kart. 32; jeho rodinná korespondence tamtéž, inv. č. 150, sign. III J 2a, kart. 32–35; ostatní korespondence má místo tamtéž, inv. č. 151, sign. III J 2b, kart. 36–39; pozoruhodné drobné účty se nacházejí tamtéž, inv. č. 163, sign. III J 6b, kart. 48. Osobní doklady Františka Leopolda Viléma Slavaty (1639–1691) jsou umístěny tamtéž, inv. č. 173, sign. III L 1a, kart. 53; korespondence se nachází tamtéž, inv. č. 174, sign. III L 2b, kart. 53. Osobní doklady Jana Karla Jáchyma Slavaty (1641–1712) mají místo tamtéž, inv. č. 177, sign. III M 1a, kart. 56; jeho rodinná korespondence tamtéž, inv. č. 178, sign. III M 2a, kart. 56–57. Bohatá korespondence slavatovských úředníků ze 17. století je uložena v Archivu Národního muzea, Topografická sbírka, sign. F 23, F 55 a F 223, kart. 23, 48 a 182.

²⁷ Ke zdrojům například PEŠL, Peregrin: *K pramenům poezie Adama Michny z Otradovic*, in: *Jihočeský sborník historický* 47, 1978, s. 104–131. Zajímavou možností pohledu na hudební kulturu měšťanů mohou nabídnout výzkumy hmotné kultury měšťanských domácností, zejména s důrazem na zastoupení hudebnin. Pro 16. století BŮŽEK, Václav – BŮŽKOVÁ, Hana – STEJSKALOVÁ, Jana: *Interiéry domů v jihočeských předbělohorských městech (Životní styl měšťanů v době renesance a manýrismu)*, in: *Jihočeský sborník historický* 59, 1990, s. 113–127.

²⁸ Text otiskl MUK, Jan: *Adam Michna z Otradovic*, s. 31–33. O Michnově fundaci srov. též prameny k nadacím uložené v SOA Třeboň, pracoviště Jindřichův Hradec, Velkostatek Jindřichův Hradec, inv. č. 3895, sign. III Ka 32d, kart. 78 (viz přílohy XVII a XVIII).

Další výzkum životních osudů jindřichohradeckého erbovního měšťana Adama Václava Michny z Otradovic by měl usilovat o zasazení jeho osoby do širokého kontextu, který by zahrnoval městské prostředí, slavatovskou zámeckou rezidenci, jindřichohradecké proboštství i zdejší jezuity či františkány. Se všemi Michna ve druhé a třetí čtvrtině 17. století udržoval kontakty a teprve podrobná analýza písemností dochovaných z jejich pozůstalosti může odhalit nové poznatky o jeho životních osudech. Stranou zájmu by ale neměl zůstat ani výzkum Michnových vztahů mimo Jindřichův Hradec. Takto orientovaný výzkum by se však musel zaměřit i na další archivy a archivní fondy.

Address: Mgr. Josef Hrdlička, Dr., Historický ústav, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Jeronýmova 10, 371 15 České Budějovice, e-mail hrdlicka@pf.jcu.cz

Adam Václav Michna z Otradovic im Lichte schriftlicher Quellen

(Zu Möglichkeiten einer weiteren Erforschung seines Lebens)

Josef Hrdlička

Mit dem Lebensweg Adam Michnas beschäftigten sich in ihren Arbeiten bis heute vor allem regionale Historiker. Zahlreiche Fragen im Zusammenhang mit seinem Wirken als Organist in Neuhaus (Jindřichův Hradec) sind allerdings nach wie vor offen. Neben der Klärung der wesentlichen Lebensdaten betrifft das vor allem Michnas familiäres Umfeld – also die Familienverhältnisse, die Stellung der Familie innerhalb der Stadtgemeinde sowie Michnas Ausbildung. Weitere offene Fragen betreffen sein „Lebensumfeld“, also seine Stellung im sozialen Umfeld, seine Beziehung zum Stadt-, Ordens- und Schlossmilieu, sowie seine Mitgliedschaft in religiösen Bruderschaften. Gleichfalls nicht zu vernachlässigen ist die Erforschung seines Anteils am musikalischen Leben im Neuhaus des zweiten und dritten Viertel des 17. Jahrhunderts, sowie die Problematik der Rezeption seiner Werke und ihre weitere Wirkung in seiner Geburtsstadt.

Deutsch von Ivan Dramlitsch